

Sygn. akt: I C 467/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzyńska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2021 roku w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 1809,38 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięć złotych 38/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 maja 2020 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. kwotę 974,62 zł (dziewięćset siedemdziesiąt cztery złote 62/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w J. kwotę 793,52 zł (siedemset dziewięćdziesiąt trzy złote 52/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

Sygn. akt I C 467/20

UZASADNIENIE

WYROKU z dnia 12 października 2021 roku

W dniu 27 lipca 2020 roku do tut. Sądu wpłynął pozew (...) S.A. przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 2896,08 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty od kwoty 2404,08 zł i od dnia 26 maja 2020 roku do dnia zapłaty od kwoty 492 zł oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota 2404,08 zł stanowi uzupełniające odszkodowanie w związku z kolizją samochodu B. nr rej. (...), a kwota 492 zł koszt prywatnej ekspertyzy. Strona powodowa nadto wskazała, że należność stanowiącą przedmiotowe odszkodowanie nabyła w drodze umowy cesji wierzytelności. Strona powodowa wskazała, że strona pozwana wypłaciła jedynie odszkodowanie w kwocie 3085,69 zł, które nie zrekompensowało w całości szkody.

Nakazem zapłaty z dnia 15 września 2020 roku tut. Sąd uwzględnił powództwo (k. 58).

W dniu 2 października 2020 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw (...) S.A. od nakazu zapłaty z dnia 15 września 2020 roku, w którym strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Strona pozwana w uzasadnieniu swego stanowiska przyznała, że odpowiada co do zasady za szkodę związaną z uszkodzeniem pojazdu L. K. i tym samym była zobowiązana do zapłaty należnego odszkodowania, wskazała jednak, że cała kwota odszkodowania w wysokości 3085,69 zł została wypłacona i brak jest podstaw do wypłaty dodatkowej kwoty (k. 60 -64).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2019 roku samochód marki B. nr rej. (...) należący do L. K. został uszkodzony w wyniku kolizji z samochodem posiadającym ubezpieczenie OC (...) S.A. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem posiadającym OC u strony pozwanej.

W wyniku postępowania szkodowego strona pozwana wypłaciła L. K. odszkodowanie za uszkodzenia samochodu marki B. nr rej. (...) w kwocie 3085,69 zł.

Samochód B. nr rej. (...) został zełomowany po pewnym czasie od kolizji z dnia 19 grudnia 2019 roku, ale nie w związku z samą kolizją.

J. W./H. i L. K. zawarli w dniu 10 kwietnia 2020 roku umowę przelewu wierzytelności, na mocy której J. W./H. nabyła wierzytelność stanowiącą odszkodowanie związane z uszkodzeniem pojazdu marki B. nr rej. (...) w związku z kolizją z dnia 19 grudnia 2019 roku, za wynagrodzeniem ustalonym odrębnie.

(...) K (...) K. K. i J. W./H. zawarli umowę przelewu wierzytelności, na mocy której (...) K (...) K. K. nabył wierzytelność stanowiącą odszkodowanie związane z uszkodzeniem pojazdu marki B. nr rej. (...) w związku z kolizją z dnia 19 grudnia 2019 roku, za wynagrodzeniem ustalonym odrębnie.

(...) K (...) K. K. i strona powodowa zawarli umowę przelewu wierzytelności, na mocy której strona powodowa nabyła wierzytelność stanowiącą odszkodowanie związane z uszkodzeniem pojazdu marki B. nr rej. (...) w związku z kolizją z dnia 19 grudnia 2019 roku, za wynagrodzeniem ustalonym odrębnie. Pismem z dnia 29 kwietnia 2020 roku (...) K (...) K. K. zawiadomił stronę pozwaną o zawartej z powodem umowie cesji wierzytelności.

Na zlecenie powoda Biuro (...) Sp. z o.o. dokonało wyliczenia kwoty odszkodowania w związku z uszkodzeniami pojazdu marki B. nr rej. (...) i ustaliło je na kwotę 5489,77 zł.

W dniu 14 sierpnia 2019 roku Biuro (...) Sp. z o.o. wystawiło fakturę na kwotę 492 zł dla strony powodowej z tytułu wykonanej ekspertyzy.

Pismem z dnia 12 maja 2020 roku strona powodowa wezwała stronę pozwaną do wypłaty uzupełniającego odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu L. K. w kwocie 2404,08 zł i kwoty 492 zł tytułem kosztów ekspertyzy.

Pismem z dnia 15 maja 2020 roku strona pozwana powiadomiła stronę powodową o odmowie przyznania dodatkowego odszkodowania i zapłaty kosztów ekspertyzy.

Wartość szkody w pojeździe marki B. nr rej. (...) na dzień szkody wyniosła 4895,07 zł.

Dowód: pisma (k. 13, 19 -20, 24, 54,80 - 81), umowy (k. 21-23,28-30, 34, 47 -53 kosztorys (k. 35- 39), faktura (k. 40), opinia biegłego P. S. (k. 132 - 150,179-182), zeznania świadka L. K. (k. 123 - 123 v + nagarnie rozprawy z dnia 18 lutego 2021 roku).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne co do kwoty 1809,38 zł.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem B. nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. a także niesporna była kwestia legitymacji procesowej strony powodowej.

Sporna była wartość odszkodowania należnego stronie powodowej.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość szkody w pojeździe marki B. nr rej. (...) wyniosła 4895,07 zł, przy czym kwotę tą Sąd przyjął na datę powstania szkody. Istotne jest bowiem to, że wskazany samochód po kolizji, choć nie w związku z nią, został zezłomowany, a zatem brak jest możliwości przywrócenia jego stanu jak przed szkodą przy uwzględnieniu rozmiaru szkód powstałych w związku z kolizją z dnia 19 grudnia 2019 roku oraz cen części i robocizny z aktualnej daty. Nadto skoro poszkodowany zdecydował się na wypłatę kwoty odszkodowania, a nie skorzystanie od razu po szkodzie z usług naprawczych warsztatów współpracujących z (...) S.A. w ramach tzw. bezkosztowej naprawy (pokrycie naprawy bezpośrednio przez (...) S.A. w warsztacie), to zdaniem Sądu zasadne jest ustalenie wysokości szkody właśnie z daty jej postania, albowiem strona pozwana nie może ponosić negatywnych skutków wzrostu cen w związku ze znacznym upływem czasu pomiędzy datą szkody a datą ustalenia odszkodowania.

Kwota 4895,07 zł została ustalona przez Sąd w oparciu wiarygodną o opinię biegłego P. S..

Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd nie zaakceptował szacunków dokonanych przez obie strony w ramach postępowania przedsądowego, albowiem zostały one sporządzone w sposób nieobiektywny, każda ze stron sporządziła je we własnym interesie, stąd istotna rozbieżność pomiędzy tymi szacunkami. Szacunki dokonane przez strony prywatnie nie stanowiły opinii biegłych w rozumieniu art. 278 kpc, a jedynie prywatne dokumenty w rozumieniu art. 253 kc (wyrok SN z dnia 2 lutego 2011 roku II CSK 323/10 lex 738542). Ich wiarygodność zdaniem Sądu została obalona w sposób jednoznaczny przez wiarygodną opinię biegłego P. S., który zrozumiale przedstawił swe stanowisko w zakresie szacunku całkowitej szkody, a Sąd je zaakceptował w całości.

Dodać należy, że w przypadku oddalenia powództwa i uznania, zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej, że kwota wypłaconego niespornego odszkodowania stanowiła całkowite naprawienie szkody, doszłoby do pokrzywdzenia strony powodowej, która wstąpiła w prawa właściciela pojazdu marki B. nr rej. (...), albowiem kwota wypłaconego

do tej pory odszkodowania nie rekompensowała w całości szkody w tym pojeździe. Nadto należy dodać, że strona pozwana nie wykazała w sposób wiarygodny, że całkowita kwota odszkodowania wyniosła jedynie kwotę 3085,69 zł.

Należy zważyć, że ubezpieczyciel, w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie w całości pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę (wyrok SN z dnia 20 października 1972 roku II CR 425/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 111; uchwała SN 7 dnia 12 kwietnia 2012 roku III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112).

Istotne jest i to, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, a znaczenie ma sam fakt powstania szkody, albowiem obowiązek naprawienia poprzez wypłatę stosownej kwoty powstaje z chwilą wyrządzenia samej szkody (uchwała SN z dnia 17 maja 2007 roku III CZP 140/06 OSNC 2006 nr 10). Bez znaczenia jest to, czy doszło do naprawy samochodu, albowiem właściciel pojazdu nie ma obowiązku naprawiania uszkodzonego samochodu, nadto naprawa nie jest równoznaczna z przywróceniem jego stanu sprzed szkody, a przecież Sąd ustalając wysokość odszkodowania ma na uwadze to, aby właśnie przywrócić taki stan jaki by istniał gdyby szkody nie było.

Ostatecznie Sąd ustalił, na podstawie wiarygodnej opinii biegłego P. S., że należne odszkodowanie za uszkodzenie samochodu B. nr rej. (...) wyniosło 4895,07 zł.

Od kwoty tej odjęto przyznaną już kwotę 3085,69 zł, otrzymując ostatecznie kwotę 1809,38 zł, którą zasądzono w pkt I wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 16 maja 2020 roku przy uwzględnieniu pisma strony pozwanej z dnia 15 maja 2020 roku informującego stronę powodową o ustaleniu ostatecznej kwoty odszkodowania i odmowie wypłaty powodowi dodatkowej kwoty odszkodowania.

W pkt II oddalono żądanie ponad kwotę zasądzoną w pkt I oraz co do odsetek za okres poprzedzający przyznane odsetki.

Należy dodać, że Sąd uznał także za niezasadne żądanie zasądzenia kwoty 492 zł jako koszt prywatnego szacunku opracowanego na zlecenie powoda. Jak wskazano we wcześniejszych rozważaniach, ten dokument Sąd uznał za niewiarygodny, nie był on podstawą do ustalenia należnego powodowi odszkodowania za uszkodzenia w pojeździe B. nr rej. (...), a zatem i żądanie zwrotu kosztu opracowania tego dokumentu Sąd uznał za niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 62 % w stosunku do swych żądań, a strona pozwana w 38% i w ocenie Sądu koszty procesu winny być między stronami rozliczone przy uwzględnieniu tego wyniku procesu.

Strona powodowa poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 2134 zł:

- opłata od pozwu w kwocie 200 zł
- kwota 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 1000 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Zatem z tej kwoty należy się stronie powodowej kwota 1323,08 zł.

Strona pozwana poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 917 zł:

- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zatem z tej kwoty należy się stronie pozwanej kwota 348,46 zł.

Po zminusoaniu obu kwot otrzymano kwotę 974,62 zł, którą zasądzono w pkt III.

W pkt IV orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły 1793,52 zł, a związane były z wynagrodzeniem biegłego P. S., które nie zostały w całości pokryte z uiszczonych zaliczek (zostały uiszczone do kwoty 1000 zł).

W ocenie Sądu strona pozwana winna ponieść ciężar wskazanych kosztów do kwoty 793,52 zł, albowiem co do kwoty 1000 zł zostały one pokryte przez stronę powodową.